

toen half februari op het Hollands Diep een aanvaring plaatsvond waarbij 18 m³ olie in het water belandde, had dit tot gevolg dat de Hoogezandse Gorzen over een lengte van ca. 400 meter onder een strook olie bedolven raakten en weer tientallen stuks waterwild met de olie in aanraking kwamen. Reeds eerder in het seizoen echter waren, zowel

langs het Hollands Diep als langs het Haringvliet, in de verschillende vluchten ganzen geregeld vogels te zien die met olie in aanraking waren geweest; op Cromstrijen verbleven eind december in totaal ca. 30 Grauwe ganzen en enkele Kolganzen die door olie waren besmeurd.

Litteratuur:

1. Ouweneel, G. L., 1971. Het pleisteren van ganzen in het Hollands Diep-Haringvlietgebied in het seizoen 1970-1971. *De Levende Natuur* 74: 121-128.
2. Ouweneel, G. L., 1971. Het voorkomen van de Brandgans (*Branta leucopsis*) in het Hollands Diep-Haringvlietgebied. *Limosa* 44: 84-101.
3. Ouweneel, G. L., 1971. In 1971 minder ruiende Grauwe ganzen in het Haringvliet. *Limosa* 44: 189.
4. Philippona, J. en Th. Mulder, 1972. De Kolgans in West-Europa 1969-70 en 1970-71. Stencil.

De Koninginnepage keerde terug! (II)

J. C. WEDTS DE SWART.

Naar aanleiding van mijn artikel „De Koninginnepage keerde terug!” (I) in *De Levende Natuur* jaargang 74 (1971), blz. 205, en de aandacht die het NOS-televisiejournaal, alsmede het bekende radioprogramma van Leo de Beer en Bert Garthoff „Weer of geen weer” (tot vier keer toe), benevens enige dagbladen, waaronder de Provinciale Zeeuwse Courant, aan mijn onderzoekje besteedden, heb ik talrijke reacties mogen ontvangen, waardoor de totaalstand over 1971 er als volgt komt uit te zien:

Noordbrabant: geen rupsen, 19 vlinders.

Limburg: 10 rupsen, 17 vlinders.

Noordholland: geen rupsen, 1 vlinder (Amsterdam!).

Zuidholland: 4 rupsen, 8 vlinders.

Utrecht: geen rupsen, 3 vlinders.

Gelderland: „enkele” rupsen, 7 vlinders.

En lest best, Zeeland: 192 rupsen en 64 vlinders, waarbij opgemerkt dient te worden dat ca. 95 procent van de rupsen nakomelingen waren van de tweede generatie vlinders,

m.a.w. zij worden dit jaar (1972) de „nieuwe lichting”.

Jongstleden winter zijn er te Wemeldinge, Sluiskil en Borssele zelfs enkele poppen uitgekomen. Dit was een gevolg van het feit dat men de poppen op een te warme plaats heeft bewaard. Hoe koeler men poppen bewaard, hoe beter, bv. in een onverwarmde schuur. Ook is het aan te bevelen de poppen zo nu en dan met een fijne broes van een bloemenspuit heel even te besproeien; dit om uitdrogen te voorkomen. Bij warm, zonnig weer in de vóórzomer buiten zetten achter vliegen-gaas. Na het uitkomen loslaten.

Verscheidene personen waren zo vriendelijk mij enkele poppen toe te sturen. De kleuren variëren van licht groen tot donker bruin, waarvan enkele exemplaren met een fraaie bandering (fig. 1). Zeer erkentelijk ben ik voorts allen, die, op welke wijze dan ook, hebben medegewerkt aan mijn onderzoekje: vooral uit kringen van het onderwijs en van Prof. Dr. D. M. de Vries en zijn echtgenote

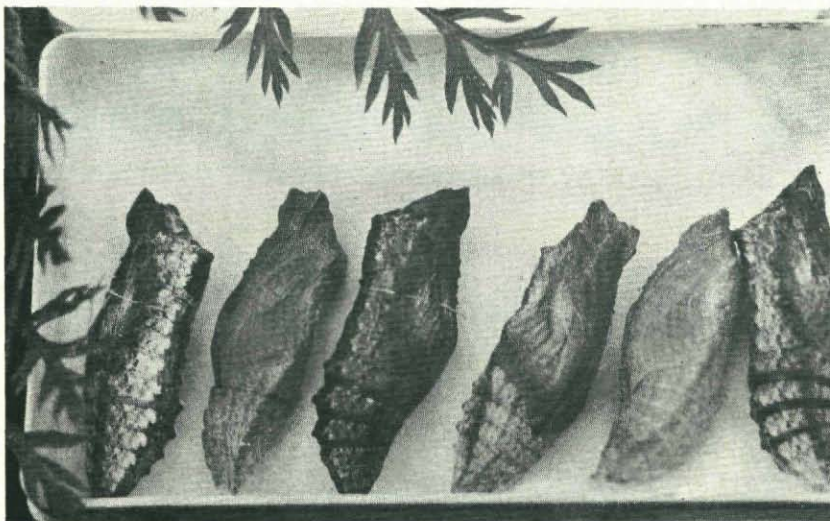

Fig. 1.
*Poppen van de
Koninginnepage,
Middelburg,
winter 1971-
1972. Foto J. C.
Wedts de Swart.*

ontving ik gegevens over onze grootste en naar mijn smaak mooiste dagvlinder, de Koninginnepage.

Ondertussen zijn voor dit jaar reeds de eerste meldingen binnengekomen: op 28 april l.l. zag de heer J. Wisse één exemplaar in

Ritthem (gem. Vlissingen) vliegen en op 3 mei l.l. werd er minstens één exemplaar te Hoofdplaat (West-Zeeuws-Vlaanderen) waargenomen door Prof. Dr. D. M. de Vries en zijn echtgenote. Het ziet er naar uit dat het weer de goede kant opgaat.

De vegetatie van het Haventje van Meyer te Vlissingen

G. VAN DER VELDE en P. J. G. POLDERMAN.

Achter de Vlissingse boulevard ligt een ca. $50 \times 100 \text{ m}^2$ groot bassin, genaamd het Haventje van Meyer. Dit bassin is ontstaan na het rechte trekken van de boulevard; via een duiker bleef het bassin echter in open verbinding met de Westerschelde. Een andere, meestal afgesloten duiker vormt de verbinding met een afwateringssysteem, dat zijn vertakkingen heeft in geheel Zuidwest-Walcheren. Hierdoor is in het Haventje de situatie ontstaan, dat het bij hoog water geheel vol met zout water, maar bij laag water vrijwel droog staat. Bij laag water stroomt er,

indien dit voor de waterhuishouding van het achterland nodig is, door kwel zwak brak, spuiwater door een smalle geul naar buiten. De oevers van het Haventje bestaan deels uit Vilvoordse kalksteen of kolenkalk, deels uit basalt en hellen 40 tot 50 graden. In de loop der jaren is er veel slib neergeslagen, waardoor zich aan weerszijden van de uitstroomgeul slikplateaus gevormd hebben, die zich met een hellingshoek van gemiddeld 10 graden tot tegen de stenen oevers van het Haventje uitstrekken. Dit vormt de basis van een interessant zoneringspatroon. Dit zone-